

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 247/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia L., so sídlom T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Obvodného lesného úradu v P. sp. zn. 2008/3260/550 zo 16. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť občianskeho združenia L. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júla 2008 doručená sťažnosť občianskeho združenia L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) postupom a rozhodnutím Obvodného lesného úradu v P. (ďalej len „obvodný úrad“) sp. zn. 2008/3260/550 zo 16. júna 2008 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“).

Sťažovateľ v prílohe sťažnosti predložil ústavnému súdu fotokópiu svojich stanov, ako aj výpis z registra občianskych združení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, z ktorých vyplývajú okolnosti jeho vzniku a právnej subjektivity, ako aj to, že v jeho prípade ide o združenie podporujúce ochranu životného prostredia.

Ku skutkovému stavu, od ktorého sťažovateľ odvíja porušenie svojho označeného základného práva, okrem iného uviedol:

«Podaním zo dňa 13. 7. 2007 doplneným podaním zo dňa 14. 8. 2007 požiadalo L. Obvodný lesný úrad v P., aby počnúc dňom 13. 7. 2007 upovedomoval L. o začatých správnych konaniach, v ktorých rozhoduje O. v P. podľa ustanovenia § 60 Zákona č. 326/2005 Z. z. v platnom znení (ďalej len „zákon o lesoch“).

Obvodný lesný úrad v P. po sťažnosti L. na Krajský lesný úrad v P., v ktorej L. namietalo nesprávny postup pri vybavovaní žiadosti o upovedomovanie o začatých správnych konaniach, upovedomuje L. prostredníctvom jeho právnej zástupkyne JUDr. I. R.

Je potrebné uviesť, že tieto upovedomenia sú zakaždým zasielané právnej zástupkyňi L. nedoporučene, teda bez toho, aby správny orgán mohol zistiť deň doručenia uvedeného upovedomenia a tým aj deň začatia plynutia lehoty uvedenej v ustanovení § 67 ods. 4 Zákona o lesoch.

Listom sp. zn. 2008/3153/223 zo dňa 6. 6. 2008 vydaným Obvodným lesným úradom v P. podpísaným Ing. Š. Š., prednostom úradu, bolo L. upovedomené o tom, že začali správne konania vo veci

- 1. T., a. s. - „trvalé a dočasné vyňatie sedačkoví lanovka zjazdovky Š.“,*
- 2. T., s. r. o. - „trvalé a dočasné vyňatie - výmena doprav, zariadenia a úprava zjazdovky J. a S.“,*
- 3. E., s. r. o. - „trvalé vyňatie les. pozemkov v k. ú. L. - komplex polyfunkčných objektov a miestna komunikácia“.*

Uvedené upovedomenie bolo podané na pošte dňa 9. 6. 2008.

Ako už bolo uvedené, právnej zástupkyňi L. bolo doručené dňa 10. 6. 2008.

L. listom zo dňa 16. 6. 2008 podaným na poštu v ten istý deň oznámilo svoju účasť v konaní I. T., a. s. - „trvalé a dočasné vyňatie sedačkoví lanovka zjazdovky Š.“.

Dňa 30. 6. 2008 bol L. doručený list O. v P. č. j. 2008/3396/550 zo dňa 25. 6. 2008, podpísaný Ing. Š. Š., prednostom úradu, v ktorom tento uvádza, že dňa 17. 6. 2008 mu bol doručený list, v ktorom L. oznámilo svoju účasť v správnom konaní trvalého a dočasného vyňatia lesných pozemkov, stavby „Sedačková lanovka TSD4 POMA Š. - lyžiarska trať“ a „Š. - rekonštrukcia zasnežovacieho systému“ žiadateľa I. T. a. s. (...), v zastúpení I. T. a. s. (...).

Obvodný lesný úrad v P. v liste ďalej uviedol:

„O. v P. vydal rozhodnutie o trvalom a dočasnom vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcií lesa po dobu realizácie stavby na dva roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bolo vydané dňa 16. 6. 2008 pod č. 2008/3260/550.“»

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ cituje relevantné články ústavy (čl. 46 ods. 1, čl. 127 ods. 1 až 4), ustanovenia zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o lesoch“ (§ 57 ods. 5 a § 67)] a Správneho poriadku (§ 15a, § 23 ods. 1 a § 33).

Sťažovateľ zastáva názor, že vydaním rozhodnutia obvodného úradu sp. zn. 2008/3260/550 zo 16. júna 2008, ako aj postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, bolo porušené jeho základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

V závere sťažnosti zhrňuje sťažovateľ podstatné skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru o porušení svojho označeného základného práva, takto:

„Zo skutkového stavu uvedeného v článku č. I. tejto sťažnosti a z citovaných zákonných ustanovení vyplýva jednoznačne, že Obvodný lesný úrad v P., napriek tomu, že L. splnilo všetky podmienky pre účasť v predmetnom správnom konaní, odňal L. svojim postupom práva zúčastniť sa ako zúčastnená osoba na konaní, v ktorom toto ohlásilo svoju účasť. L. splnilo podmienku uvedenú v § 67 ods. 5 Zákona o lesoch a kvalifikovane

požiadalo o upovedomovanie o správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté jeho záujmy.

L. v lehote 7 dní od doručenia upovedomenia oznámilo v súlade s ustanovením § 67 ods. 4 svoju účasť v konaní.

Táto skutočnosť musela byť O. a Ing. Š. Š. známa v čase vydávania rozhodnutia zo dňa 16. 6. 2008 č. 2008/3260/550.

Ako už bolo uvedené, upovedomenie o začatých správnych konaniach bolo O. podané na poštovú prepravu dňa 9. 6. 2008. Najskorší možný deň, v ktorom toto upovedomenie mohlo byť doručené adresátovi, teda právnej zástupkyňi L. bol deň 10. 6. 2008. V ten deň bolo uvedené upovedomenie skutočne doručené. Od uvedeného dňa začala plynúť 7 dňová lehota na oznámenie účasti L. v predmetnom konaní. Táto lehota skončila dňa 17. 6. 2008 (§ 27 ods. 2 Správneho poriadku).

Bez toho, aby O. mal vedomosť o tom, kedy v skutočnosti bolo upovedomenie o začatých konaniach doručené právnej zástupkyňi L., vedel vzhľadom na uvedené časové súvislosti, že lehota, v ktorej L. má právo oznámiť svoju účasť v konaní, končí dňa 17. 6. 2008.

Ako vyplýva z listu O. v P. zo dňa 25. 6. 2008 rozhodnutie v predmetnej veci vydal dňa 16. 6. 2008.

L. zároveň podotýka, že napriek tomu, že lehota ako to vyplýva z ustanovenia § 27 ods. 3 Správneho poriadku je zachovaná aj vtedy, ak sa podanie v jej posledný deň odovzdá na poštovú prepravu, oznámenie účasti v správnom konaní L. bolo O. v zákonnej lehote nielen odoslané, ale aj doručené.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„Právo sťažovateľa - domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, rozhodnutím O. v P. sp. zn. 2008/3260/550 zo dňa 16. 6. 2008 a konaním, ktoré mu ktorým mu predchádzalo, bolo porušené.

Ústavný súd SR zrušuje rozhodnutie O. v P. sp. zn. 2008/3260/550 zo dňa 16. 6. 2008 a vracia mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Ústavný súd SR zakazuje O. v P. pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Relevantné znenie príslušného článku ústavy upravujúceho základné právo, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, je:

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva... v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta rozhodnutie obvodného úradu sp. zn. 2008/3260/550 zo 16. júna 2008 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Sťažovateľ tvrdí, že splnil všetky zákonom vyžadované podmienky na účasť v správnom konaní (podľa § 67 ods. 5 zákona o lesoch kvalifikovane požiadal podaním z 13. júla 2007, ktoré doplnil podaním zo 14. augusta 2007, aby ho obvodný úrad upovedomoval o správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté jeho záujmy) vedenom obvodným úradom pod sp. zn. 2008/3260/550, ale obvodný úrad mu napriek tomu svojím postupom jeho právo zúčastniť sa ako účastník konania, resp. ako zúčastnená osoba, na tomto konaní odňal.

V tejto veci sťažovateľ v lehote siedmich dní od doručenia upovedomenia oznámil v súlade s § 67 ods. 4 zákona o lesoch svoju účasť v danom konaní, a preto táto skutočnosť musela byť obvodnému úradu v čase vydávania namietaného rozhodnutia (16. júna 2008) známa.

Obvodný úrad podal upovedomenie o začatých správnych konaniach na poštovú prepravu 9. júna 2008 a právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo toto upovedomenie doručené nasledujúci deň, t. j. 10. júna 2008. Podľa § 27 ods. 2 Správneho poriadku začala sťažovateľovi doručením uvedeného upovedomenia plynúť sedemdňová lehota na oznámenie jeho účasti v predmetom konaní. Aj keď obvodný úrad vedel, že lehota, v ktorej má sťažovateľ právo oznámiť svoju účasť v uvedenom konaní, vzhľadom

na zmienené časové súvislosti končí 17. júna 2008, vydal už deň predtým namietané rozhodnutie. Sťažovateľ poznamenáva, že oznámenie o jeho účasti v správnom konaní sp. zn. 2008/3260/550 bolo v zákonnej lehote nielen odoslané, ale aj doručené obvodnému úradu.

Ešte pred tým, než sa ústavný súd začne zaoberať materiálnou stránkou veci, je vždy povinný preskúmať procesné náležitosti sťažnosti. Z toho vyplýva, že iba v prípade, ak sťažnosť spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne náležitosti a predpoklady, sa ňou môže ústavný súd zaoberať aj z hľadiska jej vecnej stránky. Jedným zo základných pojmových znakov sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ako prostriedku ochrany ústavou (alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou) zaručených základných práv alebo slobôd je jej subsidiarita. Zmyslom a účelom tejto zásady je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

To znamená, že sťažnosť možno ústavnému súdu podať spravidla iba vtedy, ak sťažovateľ ešte pred jej podaním vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práva poskytuje.

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú

osobu a právnickú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) zákona o lesoch obvodný lesný úrad je prvostupňovým orgánom v konaniach o vyňatí a obmedzení využívania (§ 5).

Podľa § 67 ods. 1 zákona o lesoch na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 67 ods. 4 zákona o lesoch ak združenie s právnou subjektivitou nie je účastníkom správneho konania, je zúčastnenou osobou, ak predmet jeho činnosti súvisí s využívaním a ochranou lesného majetku a ak písomne oznámi svoju účasť v konaní najneskôr do 7 dní od upovedomenia o začatom konaní podľa odseku 5.

Podľa § 67 ods. 5 zákona o lesoch združenie podľa odseku 4 môže písomne požiadať orgán štátnej správy lesného hospodárstva, aby ho upovedomil o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté jeho záujmy. Žiadosť musí obsahovať najmä názov združenia, jeho sídlo, identifikačné číslo, meno a priezvisko osoby oprávnenej konať v mene občianskeho združenia a určenie konania, o ktorého začatí chce byť združenie upovedomené, vrátane uvedenia záujmov, ktoré by mohli byť týmto konaním dotknuté.

Podľa § 67 ods. 6 zákona o lesoch orgán štátnej správy lesného hospodárstva, ktorému žiadosť podľa odseku 5 bola doručená, je povinný upovedomiť združenie podľa odseku 4 o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté jeho záujmy, a to najneskôr do 7 dní odo dňa začatia konania alebo odo dňa doručenia žiadosti, ak sa konanie už začalo.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom

chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 Správneho poriadku účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 4 Správneho poriadku poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

Podľa § 53 Správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 54 ods. 1 Správneho poriadku sa odvolanie podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 54 ods. 2 Správneho poriadku treba odvolanie podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 54 ods. 3 Správneho poriadku pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo preto, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Podľa § 58 ods. 1 Správneho poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Podľa § 60 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická osoba alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Zo sťažnosti a z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že sťažovateľ bol v konaní vedenom obvodným úradom pod sp. zn. 2008/3260/550 v postavení účastníka konania, resp. zúčastnenej osoby, a požiadal orgán štátnej správy lesného hospodárstva, aby ho upovedomil o začatých konaniach, v ktorých by mohli byť dotknuté jeho záujmy. V okolnostiach daného prípadu ho tento orgán upovedomil o začatých konaniach oznámením zo 6. júna 2008 a sťažovateľ oznámil orgánu štátnej správy lesného hospodárstva v zákonom ustanovenej lehote svoju účasť v konkrétnom konaní, čo vyplýva aj z odpovede prednostu obvodného úradu sp. zn. 2008/3396/550 z 25. júna 2008 pripojenej k sťažnosti. Žiadosť sťažovateľa, aby bol upovedomený o začatých správnych konaniach podľa zákona o lesoch, bola obvodnému úradu doručená 17. júna 2008, avšak obvodný úrad bez toho, aby vyčkal koniec lehoty, do ktorej mal sťažovateľ právo oznámiť svoju účasť

v konaní, vydal 16. júna 2008 namietané rozhodnutie. Sťažovateľ pritom právo priznané mu zákonom o lesoch včas využil.

Ústavný súd dospel k záveru, že označené rozhodnutie obvodného úradu mohol sťažovateľ v súlade s § 67 ods. 1 zákona o lesoch v spojení s § 53 Správneho poriadku napadnúť odvolaním a následne v závislosti na výsledku odvolacieho konania mohol podať návrh na jeho preskúmanie súdom. Takýmto spôsobom by došlo k aplikácii príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku upravujúcich správne súdnictvo (§ 244 a nasl.). Zo sťažnosti však nevyplýva, že by sťažovateľ bol túto možnosť využil. Ústavný súd zastáva názor, že predtým, ako sťažovateľ uplatnil ochranu svojich práv na ústavnom súde, mal možnosť hájiť tieto práva pred iným (odvolacím) orgánom v rámci správneho konania a napokon pred všeobecným súdom.

Pretože v danom prípade pred právomocou ústavného súdu ešte stále existoval iný (všeobecný) súd, ktorý bol v prvom rade povolaný poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa, ktorých porušenie namieta, ústavný súd za daného procesného stavu konštatuje, že sťažovateľ (čo sa týka materiálneho dôsledku) nevyčerpal všetky procesné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základného práva poskytuje, a preto jeho sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. m. m. III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 310/07).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2008